

4t diumenge del temps de durant l'any Cicle B evangeli

Posseïts, de què?

A l'Evangeli de Marc que llegirem aquest diumenge s'explica que Jesús ordena a un esperit maligne que surti d'un home. Tendim a associar l'estar posseït per un esperit maligne amb la gràfica descripció d'una possessió de la pel·lícula l'Exorcista. És una brutal desfiguració del sentit del text.

En el cas del text de Marc l'esperit maligne representa la ideologia, el sistema de valors, la manera d'entendre les relacions amb Déu que són diametralment contraris a la predicació de Jesús. Aquesta manera de pensar estava ben arrelada a la sinagoga, sobretot en els seus dirigents i en els escribes que s'encarregaven de la interpretació de la Llei que es llegia cada dissabte. És curiós que l'adjectiu 'maligne', si es té en compte el sentit original del text, cal traduir-lo literalment per 'impur'. Un esperit impur. Podríem dir que és l'esperit de la sinagoga. El qualificatiu d'impur cal entendre que és aplicat des del punt de vista de Jesús recollit per la redacció de Marc. La doctrina que es predica a la sinagoga, vista des del projecte de Jesús, és impura. Els dirigents i els escribes de la sinagoga basaven la seva predicació precisament en la distinció del pur i l'impur. Per Jesús, aquesta distinció no té cap fonament, perquè es contradiu amb el pla creador de Déu pel qual tot és bo tal com diu el llibre del Gènesi, llibre inicial de la sacratíssima Torà.

És lògic que la ideologia imperant de la sinagoga exploti i s'encari amb Jesús. L'home posseït diu: " Et fiques amb nosaltres". I tant si s'hi fica. I Jesús ho fa utilitzant un tipus de predicació que brota de l'experiència de fidelitat a Déu que ell, per descomptat, ha fet. La predicació dels escribes no estava basada en cap experiència de fe, sinó en l'aprenentatge d'una llista inacabable de citacions

d'altres escribes i lletrats que carregava sobre el poble el fardell insuportable d'una munió de preceptes impossibles de complir.

El gest de Jesús en cap manera és un gest de demostració de la seva divinitat o d'exhibició teatral del seu poder. El gest de Jesús és una conseqüència lògica i un component indissociable de la seva predicació. La predicació de Jesús, i amb ella el gest que l'acompanya, és l'alliberació per a l'ésser humà. Allibera d'aquella ideologia, d'aquells valors, d'aquelles formes de pensar que denigren la persona humana, la sotmeten, l'esclavitzen i la condueixen a la seva destrucció en comptes de la seva realització.